

Ook van Pamela Kribbe:

De verboden vrouw spreekt
Op weg naar een Nieuwe Tijd
Bezield leven
De Aarde spreekt
Gesprekken met Jeshua
Contact met spirituele gidsen
Nacht van de Ziel

Pamela Kribbe

DE
VERBODEN
MAN
SPREEKT

Boodschappen van Jeshua
over hartsbewustzijn
in liefde en relaties

Inhoud

Inleiding	7
Deel I – Boodschappen van Jeshua	23
1 De scheiding der seksen	25
2 Je mannelijke energie integreren	35
3 De energetische oorsprong van moeheid	42
4 Helder zien vanuit je hart	49
Deel II – De verboden man spreekt	59
5 Mannelijkheid en vrouwelijkheid: gekooide dansers	61
6 De verwonde man	74
7 Destructieve versus oorspronkelijke mannelijke energie	85
8 Heling van de mannelijke wond	102
9 Liefde, relaties en seksualiteit	113
Deel III – Vier helende meditaties	139
10 De oorspronkelijke jongen in jou	141
11 Vrede sluiten met de vrouwelijke energie	145
12 Je oorspronkelijke mannelijke energie verwelkomen	150
13 Het helen van de collectieve mannelijke wond	154
Dankwoord	158
Over de auteur	159

Inleiding

Dit boek beoogt de verboden man tot spreken te brengen. Wie is die verboden man? Is er überhaupt een verboden man? De traditie wordt gekenmerkt door mannelijke heerschappij: sociaal, politiek, religieus en in het gezin. De koning, de priester, de rechter en het gezinshoofd zijn voorbeelden van rollen die eeuwenlang aan mannen waren voorbehouden. Mannelijkheid lijkt in onze patriarchale geschiedenis dus vooral privileges op te leveren. Hoezo werd hem iets verboden? Er is meestal sprake van een verboden, onderdrukte vrouw en niet van een *verboden man*.

Die vrouw is zich de afgelopen eeuw steeds sterker gaan emanciperen. Ze eist haar rechten op, ontwikkelt zich op alle vlakken, en is nogal eens boos op de man. Hij was of is de dader, de overheerser die haar beknotte, en ze weet hem steeds beter van repliek te dienen. In plaats van de vanzelfsprekende leider en het gezinshoofd, wordt hij steeds vaker gezien als een gevoelloze, autoritaire macho of een emotioneel afwezige nerd. Behalve dat hij haar geen gelijke rechten gunt en geabsorbeerd is door zijn werk, is hij niet in staat tot goede communicatie; hij is emotioneel onbereikbaar, ziet de vrouw te vaak als lustobject, en snapt ten slotte niks van spiritualiteit. Het imago van de man ligt onder vuur.

Maar komt dit imago wel overeen met wat mannen daadwerkelijk voelen en denken? Is waar we tegenaan schoppen de man zelf of een beeld van mannelijkheid? Dat is een belangrijke vraag, want als we het hebben over een beeld, dan hebben we het over een

menselijke constructie. Een beeld krijgt vorm vanuit verwachtingen, wensen en idealen, en is vaker een vervorming dan een afspiegeling van de werkelijkheid. Dus: is ons beeld van 'de man' wel iets wat we ontlene aan hoe de man 'werkelijk is'? Of is het een vervorming en verdraaiing van wat mannelijkheid inhoudt? Zo rijst de vraag: wat is ware mannelijkheid?

Terwijl er veel nadruk ligt op het belang van vrouwenemancipatie en een ruimer begrip van vrouwelijkheid, lijkt het min of meer vanzelfsprekend te zijn wat mannelijkheid inhoudt. Maar spreekt het wel zo vanzelf? Valt mannelijkheid samen met kwalificaties als competitief, strijdlustig, daadkrachtig, beheerst, emotioneel afwezig, seksbelust? Of is dit een karikatuur waar mannen zelf ook mee opgescheept zitten? Is het met andere woorden een beeld waaraan ze moeten voldoen om sociaal en emotioneel te overleven? Stel dat dit zo is: wat is de prijs die mannen daarvoor betalen? Wat gebeurt er met je als je in een keurslijf wordt gedwongen dat je niet past, maar dat zo alomtegenwoordig is dat je er niet uit durft te breken? Welke emotionele wonden veroorzaakt dit? Wat gaat er ondergronds en raakt *verboden* in de mannelijke psyche door de dwang van het overgeleverde beeld, en wat voor gevolgen heeft dit voor mannen zelf, hun relaties en de wereld als geheel?

Dit boek wil wijzen op de grote blinde vlek die er is voor de vraag wat mannelijkheid inhoudt. Die vraag wordt doorgaans niet of niet doordringend gesteld. Ik zal ingaan op het gewelddadige karakter van het eeuwenoude beeld van mannelijkheid dat we collectief hebben meegekregen, en het ontwrichtende effect daarvan op jongens en mannen. Er is een verboden man ontstaan die ondergronds moest gaan, omdat zijn oorspronkelijkheid, gevoeligheid en waarheidszin niet werden getolereerd door het bestaande, dwingende ideaalbeeld.

Dit ondergronds gaan leidt tot allerlei psychische problemen. Het leidt in mannen collectief tot eenzaamheid, emotionele verdringing, verarmde relaties, agressie, geweld en een gebrek aan creativiteit en inspiratie. Mannen lijden onder het opgelegde beeld van mannelijkheid. En dit lijden heeft gevolgen die verstrekkend zijn. Het heeft een diepgaand effect, niet alleen op hun eigen psyche, maar ook op hun relaties met vrouwen, met andere mannen, met hun zoons en dochters; uiteindelijk heeft het diepgaande consequenties op wereldniveau. De wereld wordt op internationaal, politiek niveau nog steeds beheerst door een vorm van mannelijk leiderschap die berust op een verarmd en ontmenslijkt beeld van mannelijkheid.

Het doel van dit boek is: oog krijgen voor de vernietigende gevolgen van dit beeld, en op innerlijk niveau de ban ervan breken, om vervolgens tot een nieuw begrip van mannelijkheid te komen. Er is een verboden man die tot spreken moet worden gebracht.

De verboden man is het oorspronkelijke gezicht van mannelijkheid. Het is het mannelijke aspect van de ziel, dat staat voor helder inzicht, vernieuwingsdrang, creativiteit en liefdevolle bescherming van het leven. Als aspect van de ziel is de verboden man aanwezig in zowel vrouwen als mannen, want de ziel omvat zowel het mannelijke als het vrouwelijke. De oorspronkelijke mannelijke energie in mensen brengt hen bij hun unieke individualiteit die zich op eigen wijze wil uitdrukken in de aardse realiteit. De verboden man is niet alleen een man, hij vertegenwoordigt een verzameling kwaliteiten die buitengewoon waardevol zijn en die iedereen in zichzelf zou moeten wekken, vrouwen evenzeer als mannen. We zijn op aarde om onze unieke ziel uit te drukken. Integratie van onze oorspronkelijke mannelijke en vrouwelijke kanten is daarvoor fundamenteel.

De scheiding der seksen

Jeshua gaat in deze channeling in op het geboorteproses van de ziel als individueel wezen. Naast het 'verstoten worden' uit de Eenheid ondergaat de ziel nog een tweede moment van afscheiding, namelijk wanneer er een splitsing tussen mannelijk en vrouwelijk optreedt. De ziel kiest op haar incarnatieweg voor een mannelijke of vrouwelijke vorm en deze afscheiding of vernauwing heeft zowel een pijnlijk als een creatief aspect. Jeshua laat zien hoe afgescheidenheid het mannelijke aspect van de schepping weerspiegelt, en hoe dit diepte en creativiteit mogelijk maakt. Waar we op onze bewustzijnsweg naartoe groeien is een innerlijke balans tussen verbinding en op jezelf staan, tussen eenheid (vrouwelijk) en afgescheidenheid (mannelijk).

Ik ben Jeshua. Ik heet jullie welkom. Jullie zijn mij dierbaar.

Ik wil jullie vertellen over een oude pijn die sluimerend aanwezig is in jullie bewustzijn. Veel van jullie dagelijkse emotionele pieken en dalen, en de onrust die in jullie is, gaan terug op een psychische oerpijn die ik 'de pijn van afgescheidenheid' noem. Er is een wond in je, een leegte, die je steeds probeert op te vullen. In de meesten van jullie is deze oerpijn veelal onbewust aanwezig op de achtergrond. Doordat je je niet bewust bent van de oorsprong van deze pijn tracht je die op te lossen door uiterlijke doelen te behalen. De bij jou passende, inspirerende baan, de ultieme geliefde, of de juiste levensstijl... En als die buiten bereik blijven, voel je je ongelukkig en onvervuld, en twijfel je aan de zin van je bestaan. Maar de werkelijke oorzaak van je pijn ligt niet in het onbereikbaar

blijven van een uiterlijk doel. Die ligt op een dieper niveau, dat ik zonet aanduidde als een oerpijn of wond van afgescheidenheid.

Ik wil spreken over de oorzaak of oorsprong van deze existentiële leegte. ‘Leegte’ is hier een ander woord voor ‘afgescheidenheid’. Deze afgescheidenheid ontstond aan het begin van jouw reis als ziel; je werd als ziel geboren door je af te scheiden van het Geheel of de Eenheid. Let wel, zodra ik spreek over de ziel en haar begin of geboorte in de tijd, passeren we eigenlijk de grens van wat met het menselijk verstand begrepen kan worden. Neem daarom mijn woorden niet te letterlijk; vat ze op als een verhaal en zie de beelden die ik gebruik als handreikingen om voelbaar te maken wat er gebeurde.

Stel je voor dat er in dat ver afgelegen begin een oerwater bestaat: een enorme zee. Dit water wordt omgeven door het uitspannel van de hemel. Die hemelruimte waarin het water zich bevindt, staat voor bewustzijn. De ruimte zelf is niets, het is althans niet iets in materiële zin. Het is puur en zuiver bewustzijn. Het water staat voor leven, voor beweging, dynamiek en gevoel. Er was een tijd dat jij je in dat water bevond. Stel je het maar voor: je bent deel van het water en je beweegt mee met de stroming ervan. Misschien voel je nu langzaam je grenzen oplossen... je versmelt met het water... het voelt zacht aan, en op een prettige manier koel. Als je je nu eens levendig voorstelt hoe je opgenomen bent in dat oerwater, voel je mogelijk dat je geen lichaam meer hebt, dat je lichaam als het ware is opgelost, en dat je vooral een punt van bewustzijn bent. Je bent één met dat water, je ervaart niet de grenzen van een lichaam. Je voelt dat het water jou omvat, en tegelijkertijd ben je het water: een vreemde gewaarwording.

Voel dan eens hoe er in jou, in dat diffuse zelf dat je bent, een verlangen ontstaat naar lucht, naar ademen. Dit verlangen maakt

je plotseling gefocust. Je identificeert je met die behoefte en je bewustzijn raakt gericht op dat ene doel: lucht, ademhalen. Je hebt nog nooit ademgehaald, maar iets in je weet dat je dit wilt ervaren en dit iets trekt en duwt jou naar de oppervlakte van het water. Opeens steek je je hoofd uit de baarmoederlijke zee omhoog, en haal je adem. Je bent *geïncarneerd*: vlees geworden, je bevindt je in een fysieke vorm, een lichaam dat ademhaalt.

Voel die eerste, diepe ademteug en word je bewust van je lichamelijkheid. Het verlangen naar de adem van het leven heeft je tot een lichamelijk wezen gemaakt. Niet langer ga je op in het water, in de oceanische eenheid. Je bent nu afgescheiden, een zelfstandig en autonoom wezen, en wat jou in die afgescheidenheid heeft gebracht is het *vuur van je verlangen*. Dit verlangen komt voort uit het mannelijke aspect van jouw bewustzijn als ziel, en het is een scheppend verlangen. Het wil losbreken uit de eenheid, omdat het een diep en onberedeneerd verlangen heeft *om te ervaren*. Het verlangen naar ik-zijn, naar incarnatie en afgescheidenheid, is een scheppend verlangen, omdat alleen via het ik, via het subjectieve voelen, er een diepte ontstaat in de ervaring van het leven. Subjectief voelen, dat wil zeggen dingen voelen op jouw individuele manier, is niet mogelijk in de geborgenheid van de oerzee. Doordat er afgescheidenheid ontstaat, een begrensd ik en een subjectief bewustzijn, komt er dualiteit en verscheidenheid: vele geïncarneerde bewustzijnsvormen die hun eigen perspectief hebben en hun eigen beleving. Dat gaat ook gepaard met problemen.

In de oerzee was je één, en in die zin ook veilig en geborgen. Het was vergelijkbaar met de omhulling van een baarmoeder en het loskomen daarvan doet pijn, het geeft je voor het eerst een gevoel van niet-verbonden zijn. Individu worden en daarmee afgescheiden raken van de eenheid, is een sprong in het diepe, een avontuur dat lonkt en meteen ook ontreddert. Deze stap komt voort uit

de creatieve vuurkracht in de ziel, maar tegelijk brengt die diepe verwarring voort, de oerpijn van het verstoten zijn uit de eenheid.

Je kunt die metafysische oerpijn vergelijken met wat gebeurt tijdens de geboorte van een kind op aarde uit de moederschoot; het verlaat dan de veilige omgeving van de baarmoeder en ervaart de tegenstelling tussen zichzelf en de wereld buiten zich. De gang van eenheid naar afgescheidenheid herhaalt zich in zekere zin bij elke incarnatie. Steeds als de ziel de sprong neemt in het aardse, en de dualiteit en verscheidenheid daar inademt, verlaat ze opnieuw de eenheid, en gaat ze het avontuur en ook de pijn van incarnatie aan.

Er is echter sprake van nóg een sprong in de afgescheidenheid, die plaatsvindt ná de geboorte als individuele ziel. Die tweede sprong betreft de splitsing in mannelijk en vrouwelijk. Jullie worden op aarde geboren als man of als vrouw. Doordat je je identificeert met een van beide geslachten, raak je verder af van de eenheid, want de ziel is in beginsel niet gepolariseerd, is zowel mannelijk als vrouwelijk. Als ziel heb je vele levens geleid, je hebt op diverse plaatsen in het universum ervaring opgedaan en in uiteenlopende dimensies van dichtheid vertoefd. Niet iedere plek of dimensie waarin je incarneert heeft de materiële dichtheid van de aarde. Er zijn ook meer etherische dimensies, waarin je gemakkelijker contact houdt met je ziel, en waar er nog geen scheiding bestaat tussen mannelijk en vrouwelijk. Je bent dan een androgyn wezen en ervaart dat als heel natuurlijk.

Als je wilt, kun je die herinnering in jezelf oproepen, je herinneren hoe het was om over een lichaam te beschikken dat niet geslachtelijk bepaald was, niet gepolariseerd in ofwel een mannelijke ofwel een vrouwelijke vorm. Hoewel deze androgynse zijnstoestand in de kern natuurlijker is dan de gepolariseerde, ontstond er in jullie zielen toch een verlangen om die polariteit mee te maken. Het

creatieve vuur in jullie zocht de afgescheidenheid nog dieper op. Evenals de eerste stap ging ook de tweede stap, de splitsing tussen mannelijk en vrouwelijk, gepaard met zowel creatieve rijkdom en vervulling als met een nog diepere pijn en eenzaamheid in je ziel.

Wat jullie wilden leren via deze dubbele ervaring van afgescheidenheid is het vermogen om eenheid en verbinding te ervaren op een bewuste manier. In de oerzee kon je de eenheid niet bewust ervaren omdat je als ongedifferentieerd bewustzijn deel uitmaakte van de zee. Je zijnstoestand was diffuus, sluimerend, zoals in een halfslaap. Het ontbrak aan bewustzijn. Het verlangen naar lucht, naar ademen, is eigenlijk het verlangen naar bewustzijn. De sprong naar ik-wording en daarmee naar afgescheidenheid, wordt ingegeven door het verlangen naar bewustzijns groei. Niet alleen word jij in die beweging en op dat moment geschapen als individuele ziel, je wordt meteen ook zelf schepper, een scheppende ziel: je bent nu een ik dat ervaring opdoet en na verloop van tijd het vermogen ontwikkelt om keuzes te maken en ervaringen om te zetten in kennis en wijsheid.

Vanuit dit groeiende bewustzijn ga je je verbinden met andere bewustzijns eenheden of zielen, er ontstaat verbinding en interactie. Maar er is geen vanzelfsprekende eenheid, want er zijn verschillende subjectieve ervaringen, en de zielen bewandelen ieder hun eigen weg. De eenheid dient nu op een bewuste manier tot stand te worden gebracht: door de kwaliteiten van inleving, begrip, compassie en vergevingsgezindheid. De eenheid raakt aanvankelijk versplinterd en zal, in de loop van een lang en diepgaand proces van bewustzijnsontwikkeling, via het hart worden hersteld. Waar het mij nu om gaat is dat de twee sprongen in de afgescheidenheid die je als ziel doormaakte, geen fouten of vergissingen waren, maar een creatieve beslissing, die voortkomt uit het mannelijke aspect van de ziel, of van God. Ik wil dit duidelijk maken aan de hand

Mannelijkheid en vrouwelijkheid: gekooide dansers

Het begin van dit ‘gesprek’ met Jeshua ontstond toen ik na het verschijnen van *De verboden vrouw spreekt* steeds meer reacties ontving van mannelijke lezers die zich herkenden in de mannelijke wond die in dat boek werd beschreven. Ik begon zelf steeds duidelijker te beseffen dat het verhaal van de verwonde, ontcrachte vrouw aangevuld diende te worden met het verhaal van de man.

Mijn vragen aan Jeshua staan steeds in cursief.

Jeshua, wat wil je ons vertellen over mannelijke energie, de verboden man, de verwonde man?

Er is een natuurlijke energie in de schepping die je mannelijk kunt noemen, zoals er een natuurlijke energie is die je vrouwelijk kunt noemen. Deze mannelijke energie is onderdeel van de werkelijkheid en bestaat los van hoe mensen *denken over* mannelijkheid: de hokjes en definities die eroverheen worden gelegd. De mens is als ziel bovendien twee in één: een mengeling van mannelijk en vrouwelijk, en het lichamelijke geslacht van een mens bepaalt maar ten dele zijn of haar unieke karakter, persoonlijkheid en handelwijze.

De traditionele definitie van mannelijkheid is eenzijdig geweest en heeft mannen beperkt in hun emotionele zelfexpressie en het contact met hun ziel bemoeilijkt. Het eendimensionale beeld van mannelijkheid dat werd gehanteerd in de geschiedenis hangt samen met een bewustzijn dat was gebaseerd op angst en de be-

hoeft aan controle. Mannelijkheid werd een instrument om het leven te bedwingen en te veroveren, en het vrouwelijke werd gezien als het chaotische, onvoorspelbare en emotionele aspect dat bedwongen moest worden, zowel innerlijk (je moest als man je emoties onder controle houden) als uiterlijk (vrouwen kregen een tweederangspositie in de maatschappij).

Je zegt dus dat, ten eerste, de ziel niet mannelijk of vrouwelijk is maar beide aspecten in zich draagt, en, ten tweede, dat de traditionele definitie mannen emotioneel heeft verwond en een verwrongen tegenstelling heeft gecreëerd tussen mannen en vrouwen.

Dit is wat ik wil zeggen en ik zal eerst iets vertellen over de ziel en hoe die de beide polen van mannelijk en vrouwelijk omvat en tegelijk beide overstijgt. Daarna zal ik ingaan op de emotionele verwonding in mannen.

De ziel is in de diepste kern een puur bewustzijn dat *uniek* en *individueel* is. Daarmee belichaamt de ziel de hoogste vorm van creativiteit: dat er iets geschapen wordt wat de schepper overstijgt en iets geheel nieuws in zich draagt. Als je een brood bakt, dan is het weliswaar een nieuw brood maar het is gebakken volgens een standaard recept en een vaste lijst van ingrediënten. Het is dus een kopie van de voorgaande broden. Maar bij de ziel is er sprake van iets onherleidbaar nieuws; een vonk die niet voortkomt uit het samenstellen van een vaste lijst 'basisonderdelen' maar die *op zich staat*. De ziel is individueel in de zin van opzichzelfstaand: autonoom, origineel, met een eigen toon of kleur. Dit is een wonder.

De ziel is bovendien vrij: in staat *zélf* iets te scheppen, creatief te zijn. De individuele goddelijke vonk in jou beschikt over een keuze, over bewustzijn dat kan kiezen op basis van eigen ervaringen. Dat dit bestaat is een groot wonder. Het is de ultieme schep-

pingsdaad van God: een wezen te creëren dat zelf vrij, autonoom en uniek is, en dat kan scheppen *als* God. Het is ook een daad van liefde en vertrouwen. Zoals de aarde leven voortbrengt, en de moeder een kind baart, zo wordt de ziel de wereld in geworpen in het vertrouwen dat de in de ziel aanwezige kiemkracht zal ontlui-ken, opbloeien en nieuw bewustzijn zal voortbrengen dat de hele schepping verrijkt.

Vanwege de unieke vonk in elke ziel, kun je de ziel van iemand nooit vangen in algemene beschrijvingen. Er zijn veel psychologische theorieën over de mens en sommige daarvan definiëren bijvoorbeeld verschillende karaktertypes, maar de diepste individualiteit van iemand blijft een mysterie, een goddelijk mysterie.

Als je dit mysterie aanneemt en de diepte ervan erkent, ga je zien dat het definiëren van jezelf als mannelijk of vrouwelijk beperkend is. Er zijn universele, archetypische energieën, zoals mannelijk/vrouwelijk, maar ook jong/oud, actief/passief, introvert/extravert enzovoorts. Maar wie jij bent, kan niet gedefinieerd worden als een samenspel van een beperkte lijst biologische en psychologische aspecten, zelfs niet als je een heel complex systeem bedenkt, zoals de astrologie, het enneagram of welke persoonlijkheidsleer dan ook. Deze systemen bevatten kennis die waardevol is, en ze kunnen je helpen jezelf beter te begrijpen, maar ze verklaren vooral hoe je op persoonlijkheidsniveau geconditioneerd bent geraakt en er bepaalde overlevingsmechanismen in je zijn ontstaan. Jouw unieke kern is goddelijk en onbepaald: dat te beseffen is van groot belang.

Als je beseft dat je God-gelijk bent – vrij en scheppend – ga je jezelf anders waarnemen. Je hebt weliswaar biologisch gezien een mannelijk of vrouwelijk lichaam, en je hebt psychologisch gezien de invloeden ondergaan van bepaalde definities van mannelijk-

heid en vrouwelijkheid, maar deze geconstrueerde beelden zijn niet wie jij bent.

Om *jezelf* weer te voelen, moet je alle definities loslaten en teruggaan naar het wonder. Jij bent een schepper, er is niemand die jou de wet voorschrijft. Als je je een vrije schepper voelt, zie je al gauw in hoe benauwend de conditioneringen zijn die je als man en vrouw krijgt opgelegd. Ze zijn geboren uit angst en onwetendheid, uit de ontkenning van jouw vrijheid en individualiteit.

Je begon ermee te zeggen dat er een vervorming van de ziel optreedt als de definities van mannelijkheid gebaseerd worden op angst en de behoefte aan controle. Kun je dat toelichten, en kun je uitleggen wat je er hier over wilt vertellen?

In wil hier het begrip ‘mannelijkheid’ verruimen zodat helder wordt wat de mannelijke energie in oorsprong doet en betekent. De meeste mannen zijn het contact met hun ziel kwijtgeraakt, doordat ze proberen te voldoen aan valse definities van mannelijkheid die gemeengoed zijn geworden en al vele eeuwen lang het mannelijk bewustzijn gevangenhouden. De man zit in een gevangenis van opgelegde en zelfgemaakte beelden van volmaaktheid, van moeten voldoen en zich aanpassen aan bestaande normen. Er is een grote behoefte aan reflectie op wat mannelijkheid inhoudt.

Daartoe wil ik een kader aanbieden waarin de definitie van mannelijkheid wordt verruimd. Ik maak een onderscheid tussen twee vormen of niveaus van mannelijkheid en aansluitend tussen twee vormen van vrouwelijkheid. Vanuit dit ruimere, gelaagde kader wil ik aangeven hoe mensen individueel hun mannelijkheid of vrouwelijkheid kunnen optillen naar het niveau van de ziel, en zich kunnen bevrijden van het keurslijf waarin ze zich tot nu toe bevonden.

Ik maak onderscheid tussen oorspronkelijke en destructieve mannelijkheid. En tussen oorspronkelijke en destructieve vrouwelijkheid. Het niveau van de oorspronkelijke mannelijke en vrouwelijke energie is het niveau van de ziel, van het hart. Op dit niveau zijn de mannelijke en de vrouwelijke energie één geheel; ze zijn organisch verbonden en functioneren in nauwe samenhang met elkaar. God is mannelijk en vrouwelijk tegelijk.

Het oorspronkelijke mannelijke aspect van *eenpuntige focus* creëert de materiële wereld: een veelheid van vormen, afgescheiden in tijd en ruimte. Om verscheidenheid en individualiteit te creëren moet bewustzijn zich als afgescheiden kunnen ervaren. Daartoe moet het zich vernauwen en eenpuntig worden. Als bewustzijn niet vernauwd en gefocust is, wordt het wijd en oceanisch; het omvat dan alles. Dit is het vrouwelijke aspect van God. Aan het ene uiteinde van het goddelijk spectrum heb je het onbepaalde, het niet-geïndividueerde (ongedifferentieerde), het veld van eenheid dat alles verbindt via bewustzijn. Er zijn geen scheidslijnen. Er is eenheid maar ook onbeweeglijkheid. Dit is het vrouwelijke aspect van de schepping.

Via het mannelijke aspect wordt de Eenheid opgebroken, raakt het bewustzijn geïndividueerd tot één punt in de ruimte, zoals een oceaan uiteenvalt in afzonderlijke druppels. Dit is hoe de ziel, jouw individuele ziel, wordt geboren. Je bent een mix van Eenheid en Afgescheidenheid, van vrouwelijk en mannelijk. Je bent uit Eenheid geboren, uit de schoot van de Oceaan zogezegd, en werd een druppel met een eigen bewustzijn: een onvervreemdbaar, uniek ik.

In de beweging naar individuering – met andere woorden: in het geboren worden als individuele ziel – lijkt het aanvankelijk alsof de verbinding met het Geheel wordt verbroken. Je wordt uit de

De oorspronkelijke jongen in jou

Ik ben Jeshua. Ik spreek tot jullie vanuit een veld van bewustzijn dat groter is dan ons allen. Als ziel ben je verbonden met een geheel en met een bron van liefde en eenheid die de oorsprong is van alle leven. Voel het maar. Wees aanwezig vanuit je hart. Dat is niet vanzelfsprekend. Het mannelijk bewustzijn is uit het hart verstoten. In de loop van je jeugd hebben jullie allemaal geleerd wat het betekent om man te zijn: eerst om op te groeien als jongen en later om uit te groeien tot man. Tijdens dat groei- en leerproces zijn bepaalde delen van jezelf afgesloten geraakt, niet meer toegankelijk.

Ik nodig je uit nu contact te maken met je lichaam. Je lichaam is in essentie geen ding, geen brok materie, maar een veld, een veld van energie. In dat veld ligt niet alleen enorm veel informatie opgeslagen, maar zijn er ook veel gestolde emoties en oude denkpatronen en gewoontes aanwezig. Jij bent het bewustzijn dat dit veld draagt.

Ik nodig je uit om contact te maken met je lichaam. Ga met je aandacht helemaal naar je hart... Zak dan met je aandacht in je buik... Neem even afstand van alles om je heen... ook van de mensen die je nabij zijn... Laat gedachten en zorgen die in je opkomen los. Ga helemaal terug naar je kern en voel die eens in je stuitje. Helemaal onder aan je ruggengraat zit een basispunt in je energieveld. Richt daar je aandacht op, of adem ernaartoe. Je bent beschermd, je bent veilig. Je mag in jezelf zakken en even

afstand nemen van alles buiten je. Voel hoe je het nodig hebt om te rusten in jezelf. Voel ook je voeten, voel de grond onder je voeten. Wees je bewust van de levende aarde onder je, en keer nog dieper naar binnen. Dit is jouw veld, jouw innerlijke ruimte. Dit is van jou! Jij bent het bewustzijn dat dit veld draagt. Je bent veilig. Jouw bewustzijn maakt deel uit van een geheel. Je bent niet alleen. Je bent verbonden.

Naast die verbondenheid heb je het nodig om op jezelf te staan, om meester te zijn van je eigen veld. Dit veld – en jij bent dit veld – zit vol gedachten, gevoelens, hoop, verlangens en pijn. Jij kunt dit alles dragen. Jouw bewustzijn is niet alleen toegerust om dit veld te dragen, maar ook om het te transformeren. Jij bent hier op aarde, in dit leven, met een opdracht, een innerlijke opdracht. Die opdracht is als een geheim. En het ontdekken van jouw opdracht, van dit geheim, is een avontuur. Er bestaan geen pasklare antwoorden voor. Op jouw levenspad ben jij een avonturier die je eigen geheimen ontdekt. Een belangrijke sleutel tot het ontdekken van jouw unieke weg, jouw geheim, is het teruggaan in jezelf naar het jongetje dat je ooit was.

In jou leeft een jongen die nog niet is aangeraakt door de invloeden van de wereld buiten je: de beperkende gedachten en onderdrukkende patronen die je als kind zijn opgelegd. In jou leeft een oorspronkelijke jongen die vrij is. Ik nodig je uit om contact met hem te zoeken. Misschien heeft hij zich verborgen. Bij jullie allemaal zitten er oorspronkelijke delen van jezelf die je hebt moeten verstoppen. Dat kan een wild deel zijn, een opstandig, rebels deel dat je aan de zijlijn moest parkeren, een antiautoritair deel dat zich niet wilde voegen naar allerlei regels en geboden. Zo'n deel van jezelf, zo'n opstandig deel, kun je in het leven van alledag indirect ervaren via gevoelens van onvrede, irritatie, frustratie ... en soms weet je niet waar die gevoelens vandaan komen.

Een ander deel dat verdrukt kan zijn geraakt, en dat hoort bij jouw oorspronkelijke mannelijke energie, bij de jongen in jou, is een heel gevoelig deel: dat voelde veel aan en nam veel waar in zijn ouders en de andere mensen om zich heen. In velen van jullie leeft een zeer gevoelige jongen. Hem werd op een bepaald moment geleerd zijn gevoelens te beteugelen, te onderdrukken en controleren. Hij moest als het ware een deel van zichzelf afsnijden, omdat het niet welkom was; je moest immers sterk zijn, krachtig, in controle.

Ik vraag je om contact te maken met het deel van jou dat zich nu het meest wil laten zien, dat wil laten zien wat voor jou nu belangrijk is. Kijk eens of je in jezelf, in je innerlijke ruimte die helemaal van jou is, een jongen kunt zien. Nodig hem uit en kijk eens wat voor uitdrukking er op zijn gezicht staat: wat wil hij jou vertellen? Is hij boos en opstandig, of juist ondernemend en vrij, of eerder verdrietig en eenzaam? Nodig hem uit om dichterbij te komen. Begroet hem. Hij wil bij jou zijn, want hij is een deel van jou dat puur is en rechtstreeks verbonden met je wezen, met wie je in wezen bent, met je ziel. Vraag die jongen nu: 'Wat heb je gedragen, met je meegedragen? Uit plicht of dwang, vanuit "zo hoort het, zo moet het", terwijl het eigenlijk helemaal niet bij jou hoort?' 'Wat is het onechte dat je kwijt wilt?' 'Wat bezwaart jou het meest?' Vraag het aan die jongen en vertel hem dat hij vrij kan zijn, dat jij als volwassene, als volwassen man, hem verwelkomt en hem beschermt. Hij hoeft zich niet meer te verstoppen. Geef die jongen een plaats ergens in je lichaamsveld, in je lichaam. Waar wil hij zijn? In je hart? In je hoofd? In je buik? Hij helpt je om je oorspronkelijke energie te herkennen, je daarvan bewust te worden. Hij is een gids voor jou, terwijl hij ook pijn heeft geleden, omdat hij zich moest verstoppen. Hij heeft jou nodig om heel te worden. Maar jij hebt hem ook nodig om weer bij jezelf te komen.